

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ sáu, ngày 05/08/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 967

“KHÔNG NÊN THAM LẤY TIỀN BẤT NGHĨA”

Các bậc Thánh Hiền xưa và nay hết sức ân cần nhắc nhở chúng ta phải cảnh giác với tiền tài, danh vọng. Tiền tài, danh vọng có sức cám dỗ rất lớn, những người có thâm niên tu hành nếu không cẩn trọng cũng sẽ bị dính mắc. Người thế gian không có tu hay người không khéo tu càng khó tránh những cám dỗ này. Chúng ta chỉ cần khởi ý niệm muốn chiếm tiện nghi của người, chưa cần chúng ta tạo tác hành vi thì chúng ta đã tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Tiền tài chúng ta có được do hành vi trộm cắp là tiền tài bất nghĩa. Chúng ta dùng những cách như lừa gạt người, sát sanh, hại mạng, làm những việc không đúng pháp để lấy được thì đây đều là tiền bất nghĩa. Những thứ tiền này chúng ta không nên có vì nó sẽ tổn tài, hại mạng của chúng ta”**. “Tổn tài” là tổn đi phước báu trong vận mạng của chúng ta. Người thế gian nói: **“Lộc tận nhân vong”**. Lộc hết rồi thì mạng cũng không còn. Phước báu trong vận mạng của chúng ta hết thì những chuyện không may mắn sẽ diễn ra liên tục, thậm chí làm chúng ta mất đi đạo tâm.

Hòa Thượng nói: **“Người ta mang đến, người ta năn nỉ tặng chúng ta còn không lấy chứ đừng nói đến chúng ta dùng các thủ đoạn trộm cắp, lừa gạt thậm chí làm những việc sát sinh, hại vật, những việc hại người để lợi mình”**. Con người cần phải được giáo dục một cách cẩn thận. Người xưa đã đề xướng đến thai giáo, con người phải được dạy từ trong bào thai.

Bà Triệu Lương Ngọc, mẹ của Thầy Chung Mao Sâm đã dạy con rất cẩn thận từ trong bào thai đến khi trưởng thành. Bà đã dạy con thành hiền nhân, quân tử. Thầy Chung Mao Sâm nay đã xuất gia, Ngài chính là Pháp sư Định Hoàng. Ở thế gian, Ngài học tập xuất sắc, khi xuất gia thì Ngài tinh tấn tu hành. Hiện tại, Pháp sư Định Hoàng vẫn đang nhập thất. Bà Triệu Lương Ngọc nói: **“Ta không là Tiến sĩ nhưng ta có thể là Mẹ của Tiến sĩ”**.

Có một đoạn video trên mạng, ghi lại hình ảnh một người đi ô-tô sang trọng nhưng dừng lại để bê trộm chậu hoa của nhà người khác. Người bị Camera ghi lại hình ảnh đó chắc sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều đến danh dự. Hòa Thượng nói: **“Trừ khi chúng ta không làm nếu chúng ta đã làm thì chúng ta không giấu được ai”**. Những ý niệm, hành động bất chánh đó đều hiện lên trên mặt chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật dạy chúng ta, tiền tài bất nghĩa thì nhất định không được lấy nếu chúng ta dùng thủ đoạn không chính đáng để lấy thì phước báu của chúng ta tổn giảm nghiêm trọng. Khi chúng ta hưởng hết phước thì ác báo sẽ hiện tiền. Vậy thì vô cùng là đáng sợ!”**. Đến khi ác báo hiện tiền thì đến Phật Bồ Tát cũng không thể cứu được chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật phải cẩn trọng trong từng khởi tâm động niệm. Chúng ta khởi một ý niệm nghĩ đến chúng sanh thì chúng ta sẽ có công đức vô lượng. Chúng ta khởi một ý niệm chiếm tiện nghi của người thì chúng ta sẽ bị tổn hại phước báu. Chúng ta khởi lên một ý niệm chiếm tiện nghi của người thì chúng ta đã mất đi năng lực tu hành vì khi đó oan gia trái chủ liền hiện tiền”**. Nếu tôi không tích cực chuyển đổi ý niệm thì tôi đã mất mạng từ lâu. Vì tôi tích cực đi gom góp tiền tài của người khác thì tôi sẽ tổn hết phước trong mạng.

Trong chuyên đề đầu tiên chúng ta đã được học: **“Một ý niệm khởi lên thì châu biến pháp giới”**. Một niệm khởi lên vì chúng sanh thì châu biến pháp giới, chư Phật Bồ Tát hoan hỷ, Thiên Long Thiên Thần ủng hộ, Quý Thần kính trọng, oan gia trái chủ cũng tránh xa. Nếu chúng ta khởi ý niệm chiếm tiện nghi của người thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta muốn có tiền tài thì chúng ta phải tích cực tu tài bố thí. Đây là chánh pháp mà Phật dạy chúng ta”**. Chúng ta muốn có tiền tài thì chúng ta phải bố thí tiền tài. Chúng ta muốn thông minh, trí tuệ thì chúng ta phải bố thí pháp. Chúng ta muốn khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta phải bố thí vô úy. **“Bố thí vô úy”** là bố thí sự an lành cho chúng sanh khác. Chúng ta ăn chay, phóng sanh, bảo hộ chúng sanh là bố thí vô úy.

Nhiều người thế gian muốn có tiền tài nên họ cậy nhờ thế lực của Ma Quỷ. Chúng ta giàu nhờ bố thí thì chúng ta sẽ giàu bền vững. Còn chúng ta giàu nhờ sự giúp đỡ của Yêu Ma, Quỷ Quái, giàu nhờ dùng thủ đoạn thì chúng ta không thể giàu bền vững. **“Bố thí ngoại tài”**

là chúng ta dùng tiền tài, vật ngoài thân. “*Bố thí nội tài*” là chúng ta dùng công sức, năng lực của mình.

Tôi đến các nơi để chia sẻ Phật pháp, tôi bố thí cả nội tài và ngoại tài. Hôm trước ở Hà Nội, trời rất nóng tôi vẫn ra ngoài lao động. Một số người thợ bảo tôi đợi hết nắng thì ra làm để không ảnh hưởng sức khỏe. Chúng ta thật làm thì chúng ta chuyển được nội tâm. Chúng ta thật làm, làm một cách kiên trì thì sẽ chuyển đổi được vận mạng. Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, Ngài từ người không có phước báu, tiền tài, tuổi thọ trở thành có phước báu, tiền tài, tuổi thọ. Khi Ngài khởi ý niệm làm những việc vì chúng sanh như in Kinh, xây trường học thì chỉ cần khởi ý niệm khởi lên thì việc sẽ thành.

Nhiều người tu hành nhưng con họ không ngoan thì họ đổ lỗi cho người khác. Họ không biết rằng, do khởi tâm động niệm của họ. Một ý niệm “*tự tư tự lợi*”, chiếm tiện nghi của người khởi lên thì ý niệm đó đã châu biến pháp giới. Chúng ta phải tu từ ngay ý niệm của chính mình chứ không phải tu trên hình tướng.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian này không ai có thể chiếm tiện nghi của ai*”. Chúng ta đừng nghĩ rằng chúng ta thông minh hơn người, chúng ta có thể chiếm được tiện nghi của người. Chúng ta có tiện nghi là do phước báu của chúng ta hiện tiền. Chúng ta dùng thủ đoạn mà có được thì phước báu của chúng ta đã bị tổn giảm đi một nửa. Chúng ta lười biếng, chảnh mắng mà chúng ta vẫn có được là do chúng ta đang dùng phước trong vận mạng, khi phước hết thì “*lộc tận nhân vong*”.

Tôi đi đâu cũng hết sức tích cực làm việc nên nhiều người nghĩ tôi đang cố làm ra vẻ. Chúng ta phải làm xuất phát từ tâm chân thành. Phật nói: “*Nhất thiết duy tâm tạo*”. Tất cả đều xuất phát từ nội tâm của chúng ta. Hàng ngày, chúng ta tận tâm, tận lực làm thì chúng ta đang tích công bồi đức. Nếu chúng ta nghĩ không ai đang nhìn thấy những việc chúng ta đang làm thì chúng ta sai rồi.

Sáng nay, khi tôi thức dậy, tôi có ý niệm muốn đi ngủ tiếp, khi tôi nhìn thấy đã 3 giờ 04 phút thì trong tâm tôi cảm thấy tiếc vì đã đến giờ phải dậy. Tôi đã thỏa thuận với bản thân sau 3 giờ là phải thức dậy, không được làm sai. Đó chính là tu ở trong tâm. Sự chảnh mắng của chúng ta sẽ ảnh hưởng đến vận mạng cả cuộc đời. Chúng ta thỏa thuận với bản thân 4 giờ dậy, nếu 4 giờ chúng ta không muốn dậy thì chúng ta có thể lăn xuống giường. Đau quá

chúng ta sẽ tỉnh ngay! Không Lão Phu Tử đã nói: “*Vi nhân nan. Vi nhân nan*”. Làm người khó. Làm người khó. Chống chọi với tập khí phiền não rất khó khăn!

Hòa Thượng nói: “*Người tu hành rất nhiều nhưng người thành tựu rất ít vì chúng ta không cưỡng lại được tập khí của mình. Chúng ta nghĩ rằng chúng ta có thể lừa gạt Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần, Quỷ Thần. Chúng ta không làm theo chánh pháp mà Phật đã dạy*”. Việc gì chúng ta bỏ công sức mà chúng ta không nhận được bằng tiền thì chúng ta nhận bằng phước báu. Những gì chúng ta nhận mà chúng ta không trả bằng tiền thì chúng ta trả bằng phước báu trong vận mạng của chính mình.

Nhiều Phật tử đi chùa, họ thấy phòng có máy lạnh thì họ thản nhiên hưởng thụ. Chúng ta không biết rằng, mình đang dùng phước báu trong vận mạng của chính mình. Hàng ngày chúng ta không tu tích mà chúng ta lãng phí phước báu. Khi ở nhà, chúng ta dùng điện, nước, đồ rác đều phải trả tiền. Chúng ta đến một nơi mà chúng ta không phải trả bằng tiền thì chúng ta nghĩ có thể thoải mái sử dụng.

Ngày trước, tôi có một người học trò, khi họ ở với tôi thì tôi dạy bảo rất nghiêm khắc. Sau này, người học trò này được ông chủ thuê để trông một biệt thự. Trong biệt thự có đầy đủ những tiện nghi cao cấp như bể bơi, vườn cây, sân bóng bàn. Người này thoải mái hưởng thụ các tiện nghi trong nhà vì chủ nhà trả các khoản tiền. Sau đó một thời gian thì họ sinh tật ăn nhậu. Chủ nhà phát hiện nên không thuê họ quản lý ngôi nhà nữa nên họ phải về quê. Đó chính là họ đang hưởng phước của người khác.

Hòa Thượng nói: “*Phật dạy chúng ta là chúng ta muốn có tiền tài thì phải bỏ thì tiền tài. Chúng ta muốn có trí tuệ thì phải bỏ thì pháp. Muốn khỏe mạnh, sống lâu thì phải bỏ thì vô úy*”. Tôi càng làm thì càng cảm thấy khỏe hơn. Hòa Thượng nói đạo lý: “*Thân phải động. Tâm phải tịnh*”. Chúng ta làm ngược lại. Thân chúng ta như một cỗ máy, thân không động thì khí huyết không thể lưu thông.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian này, ai cũng ưa thích tiền tài thế nhưng tiền tài bất nghĩa nhất định không nên lấy. Chúng ta lấy tiền tài bất nghĩa thì phước báu trong vận mạng của chúng ta đã bị trừ đi rất nhiều*”. Những đạo lý này chúng ta được nghe nhiều lần nhưng chúng ta không nhớ. Chúng ta vẫn tùy tiện. Ngày ngày chúng ta không tích phước mà chúng ta tổn phước.

Trước đây, có người năn nỉ tôi đến ở trong biệt thự của họ nhưng tôi nhất định từ chối. Nếu chúng ta dùng tiện nghi là chúng ta đang dùng phước báu của chính mình, chứ không phải chúng ta dùng phước báu của người khác. Thầy Thái cũng dạy các con phải biết tiếc phước bằng cách phải vét thật sạch bát khi ăn cơm.

Tôi được nghe một câu chuyện làm tôi hết sức chấn động. Ở một ngôi chùa cổ kính ở Cần Thơ, vị Hòa Thượng trụ trì ngôi chùa đó rất đức độ. Một hôm khi Hòa Thượng xuống nhà bếp, ông nhìn thấy cơm trắng vương ở chiếc giẻ rửa bát. Ông nhặt cơm lên, rửa sạch, rồi ăn hết. Mọi người hết sức ngạc nhiên. Mọi người lãng phí cơm nhưng Hòa Thượng không mắng mà Ngài chỉ nhặt hết những hạt cơm thừa để ăn!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chơi cổ phiếu chính là đánh bài. Trong Phật pháp gọi đây là hành vi trộm cắp, tiền tài bất nghĩa. Nếu chúng ta có được tiền tài từ việc chơi cổ phiếu thì tai nạn, họa hại sẽ đến vì chúng ta giàu có thì rất nhiều người khuynh gia bại sản, ly hôn, tự sát. Những thứ tiền tài này chúng ta có nên lấy không?”**. Chúng ta có được tiền tài nhưng nhiều người bị tổn hại. Đây chính là **“lợi mình tổn người”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có quyền thế, chúng ta ép người khác phải lo lót, nịnh bợ mình, đây cũng là hành vi của trộm cắp vì họ không vui lòng mà hiến tặng cho chúng ta. Tiền tài này chúng ta không đáng có được. Quả báo của trộm cắp là bần cùng, hạ tiện. Chúng ta khởi tâm động niệm muốn chiếm đoạt tiền bạc của người, tổn người lợi mình thì tương lai, đời sống vật chất của chúng ta sẽ vô cùng khó khăn!”**.

Hòa Thượng nói: **“Tham tiền tài bất nghĩa là nghiệp nhân của bần cùng. Tài vật đều có chủ, chúng ta đừng tùy tiện chiếm tài vật của người. Nếu chúng ta chiếm tài vật của người thì chúng ta đã phạm phải tội trộm cắp. Chúng ta nhất định không nên lấy tài vật bất nghĩa. Đây không phải việc tốt nên làm!”**.

Bài học hôm nay Hòa Thượng đã nhắc đi nhắc lại nhiều lần. Người nghe sẽ cảm thấy đạo lý này rất tầm thường. Nhưng đạo lý này chúng ta chưa làm được, ngày ngày chúng ta vẫn phạm phải. Khi Ngài Liên Trì khi mới xuất gia tu hành, Ngài Liên Trì nghe danh Ngài Biện Dung đạo cao, đức trọng nên Ngài đi từ xa, ba bước lạy một lạy đến trước mặt Ngài Biện Dung để cầu học Phật pháp. Mọi người nghĩ Ngài Biện Dung sẽ phải nói điều gì đó cao siêu nhưng Ngài Biện Dung chỉ nói: **“Này Thanh niên kia! Đời này, kiếp này đừng để danh lợi hại chết!”**. Mọi người nghe xong thấy câu nói này rất bình thường nhưng Ngài Liên

Trì thì cảm thấy như có sét đánh bên tai. Hòa Thượng rất từ bi, Ngài không nói huyền, nói diệu, Ngài nói thẳng vào tập khí xấu ác để chúng ta đối trị.

Tôi đi đến đâu, tôi cũng không tùy tiện sử dụng các tiện nghi. Tôi chỉ ăn no đến tám phần là nghỉ. Đó là tôi đang tiếc phước. Chúng ta dùng hết phước thừa trong vận mạng của mình thì khi tuổi già đến chúng ta không còn phước mà hưởng!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!